

השבת של רבי נחמן מברסלב

כי יקרא קן צפור ...

[אוצר היראה, כבוד ט"ו]

יש נשמות שנפלו על ידי מעשיהם הרעים, ורחוקים מן הקדושה ומטלטלים בגלות, בזלותא דגלותא, והם בבחינת **כי יקרא קן צפור לפניך** וכי **והאם רובצת** וכי.

כי כל הנפשות שרשם בכבוד השם יתברך, והכבוד הוא בחינת **אם כל חי**, והכבוד רובץ ומרחף על הנפשות הנ"ל כאם על הבנים, להגן עליהם לבל ישתקעו חס ושלוים לגמרי בזלותא דגלותא. וצריכין להשתדל לזכות באלו הנפשות ולהוציאם מהגלות, לקרבם להשם יתברך, ואזי לפי בחינת יציאת הנפשות מהגלות, כן יוצא הכבוד כביכול מהגלות, כי שם שורש נפשם, היינו בכבוד כנ"ל.

ועל זה מזהיר הכתוב: **לא תקח האם על הבנים**, היינו שיהיה לבל יקח הכבוד לעצמו עם הנפשות, היינו שלא יקרב אלו הנפשות בשביל לגדל כבודו, חס ושלוים, כי אז לא יוכל להוציא הנפשות מהגלות, כי אי אפשר לקרב אלו הנפשות להשם יתברך כי אם על ידי התורה, שהיא שורש כל הנפשות.

ולתורה אי אפשר לזכות, כי אם על ידי ענוה ושפלות בתכלית, היינו שיהיה **בורח מן הכבוד** ולא יסתכל על כבוד עצמו כלל, ואז דייקא יוכל לזכות לתורת חסד ולהעלות על ידה אלו הנפשות ולהוציאם מזלותא דגלותא, ולגדל כבוד השם יתברך על ידי זה ולהחזירו לשרשו, כמבואר בפנים (הלכות שלוח הקן ג').

למען ייטב לך והארכת ימים ...

[אוצר היראה, מצות ומעשים טובים, אות ו']

מבואר בספרים סגולות כמה מצוות, שמצוה זאת מסוגלת לבוא על ידה למעלה הזאת ולענין זה, ומצוה האחרת מסוגלת לזכות על ידה למעלה אחרת, וכענין שמצינו במצוות יציאת מבואר להדיא בתורת משה: **למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי** וכי, וכן: **ולא תתורו אחרי לבבכם** וכי, וכמו שמבואר באמת בגמרא המעשה של זה שבאו הציצת וטפחו לו על פניו, ועל ידי זה ניצול מזנות; וכן בתפלין כתיב: **למען תהיה תורת ה' בפיך** וכי, וכן לכל מצוה ועבדא טובה יש לה סגולה מיוחדת שיכולין לזכות על ידה לאיזה מעלה ומדרגה.

ואף על פי כן, אם רואה האדם שקיים מצוה זאת ולא זכה לזה הענין והמעלה הזאת, אל יפול לב האדם מזה כלל, כי בודאי כל דברי התורה וכל דברי רבותינו ז"ל **אמת ויציב**, ואסור להרהר אחריהם כלל; אך אין אנו מבינים דרכי השם, כי מאד עמקו מחשבותיו, ומי יודע דרכיו יתברך? ואולי השם יתברך העלה העבדא והמצוה שלו לצורך תיקון גבוה ונפלא עוד יותר? וכענין שאמרו רבותינו ז"ל בענין שלוח הקן וכבוד אב: **הרי שאמר לו אביו וכי, היכן אריכת ימיו של זה וכי, אלא לעולם שכולו ארוך.**

ועוד יש בזה כמה וכמה בחינות שנעלמו מבני אדם ואי אפשר להבינם בשלמות, והכל בשביל הבחירה. ויהיה איך שיהיה, על כל פנים זה הטוב שעושה לעת עתה בודאי אינו נאבד לעולם, כי **לית רעותא טבא דאתאביד** - אין רצון טוב שנאבד (הלכות סימני בהמה וחיה ד', ט"ז / ועיין עוד מזה התחזקות, נ"ה).

זכור את אשר עשה ה' אלקיך למרים ...

(הלכות ברכת הפירות, הלכה ג')

עיקר התגלות הנפש הוא על ידי כבוד דקדושה. על כן צריכין לזוהר מאד לכבד את כל אחד מישראל בכל מיני כבוד, כדי שיתגלה הנפש והזכרון שלו. וביותר צריכין לזוהר שלא לדבר בגנות חברו, כי על ידי שמבזה אותו, על ידי זה אינו יכול להתגלות הנפש והזכרון שלו. ועל כן על ידי לשון הרע נפגם הזכרון ובא שכחה, חס ושלוים, גם להמדבר הלשון הרע. וזה בחינת זכירת מעשה מרים, **זכור** דייקא.

סיפור

[חיי מוהר"ן, קצ"ח]

אמר משל לעניין אנשים הידועים הנכנסים אצלו שהם חכמים בעיניהם, וספרו לפניו כמה מעשיות של שטות הנמצאים בספריהם. אמר, בקרוב יכלה אצלם הכל, כי קל ומהרה לא יהיה להם מה לספר. ואמר משל נאה מה שמספרים, מאחד שפגע בו גזלן ורצה לגזלו. ושאל אותו הגזלן, יש לך מעות? השיב, יש לי בודאי אתן לך כל הממון בשביל נפשי. וגזל אותו הגזלן.

אחר כך אמר זה הנגזל אל הגזלן, איך אבוא לביתי בלי ממון, כי הייתי נע ונד מביתי כל כך זמן ועתה איך אבוא ריקם לביתי? בכך אני מבקש ממך שתהיה מורה בקנה שרפה שלך את הכובע שלי כדי שיהיה ניכר שפגע בי גזלן. וכן עשה הגזלן. אחר כך ביקש ממנו עוד שיירה באיזה מקומות אחרים.

בסוף השיב הגזלן, אין לי עוד [פילוור] אבק שרפה פצצה! ואז כשהשיב שאין לו עוד פילוור, ענה הנגזל, עתה שאין לך עוד פילוור בוא לכאן. ותפס אותו בעורפו וקרא לסיעתו והתגבר על הגזלן ונצחו. והנמשל מובן להשומעים שעמדו באותו המעמד כשספר זאת.

חיי מוהר"ן

[סימן תמ"ז]

משל על עניין שהזהיר להתפלל על צרת חברו ששמעתי בשם רבי יודל, ששמע מפיו הקדוש משל למלך שהרחיק את בנו. אמר המעתיק, שמעתי מפיו רבי יצחק דב מטירהאויצע ששמע מפיו רבי יודל משל על ענין הנ"ל, וכפי הנראה שלזה המשל כוון המחבר זכרונו לברכה, על-כן ראיתי להציגו כאן וכך שמעתי:

רבנו זכרונו לברכה אמר לר' יודל, שסגולה לגדלות שיתפלל על צרת חברו. ושאל אותו רבי יודל, אדרבה לכאורה מזה יתוסף לי גדלות, שאני מתפלל בעד חברי, מסתמא אני חשוב יותר מחברי.

השיב לו רבנו זכרונו לברכה בדרך משל, למלך שכעס על בנו והרחיק אותו ממנו. אחר-כך, הלך הבן ופייס את אביו, וחזר וקרבו. אחר איזה זמן חזר וחטא הבן לפני אביו, וחזר המלך וגרשו מפניו, וחזר הבן ופייסו עוד הפעם, וכן היה כמה פעמים שהבן מלך כשחטא לפני המלך גרשו מפניו, וכשפייסו חזר המלך וקרבו.

פעם אחת חזר וחטא הבן מלך לפני אביו, וכעס המלך עליו מאד. ונתיישב המלך, מה יהיה התכלית שאני אגרשו ואחר-כך כשילך הכעס ממני אזי יבוא ויפיש אותי עוד, איני רוצה בכך, רק אני רוצה לגרשו בתחבולה כזו שלא יוכל עוד לבוא לפני לפייס אותי. מה עשה המלך, העמיד שר אחד מהשרים שלו בינו ובין הבן מלך, וצוה להשר כשיבוא הבן מלך לילך אצלי לרצות ולפייס אותי, אזי לא תניח אותו לילך אצלי. וכן היה, שבא הבן מלך כמה פעמים, ורצה לילך לפייס את אביו, ולא הניחו השר כי כן צוה עליו המלך. וכן היה כמה פעמים.

אם אתה מתמין שיכולים לקלקל, גם תצמין שיכולים לתקן ...

הפחתים שהם התאוות רעות ועצבות ועצלות ותולדותיהם. ועל ידי שתזכנו לראות פנים המאירות של צדיקי אמת ולהתקרב אליהם, על ידי זה תנצל נפשותינו מן המידות רעות האלו.

ונוכה בחסדיך לסלק ולשבר כל התאוות מאתנו, שלא יהיה לנו שום תאוה ותשוקה לשום דבר שבעולם כי אם אליך, וכל תאוותנו ותשוקתנו וחפצנו ורצוננו יהיה רק בך ובעבודתך. ונוכה להיות זריזים בעבודתך בתכלית הזריזות, ולהיות שמחים וטובי לב תמיד, שלא תיפול עלינו שום עצלות ועצבות לעולם, רק נגילה ונשמחה בך. ונוכה לעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, ולהיות בשמחה תמיד.

אחר-כך ראה השר הנ"ל גודל הכיסופים שיש להבן מלך אל אביו, ושיש לו יסורים גדולים מאד בלי שיעור מזה שאינו יכול לבוא לפני אביו, אפילו לפייסו. ונתיישב השר, מאחר שהוא מתגעגע כל-כך אל אביו מסתמא יש להמלך גם-כן יסורים גדולים שאין הבן יכול לבוא לפניו. כי כפי גודל כח החשק של החושק, כן הוא מעורר חשק גדול בהנחשק. והיה לו רחמנות גדול עליהם, וגם היו לו יסורים גדולים מזה, כי אמר בדעתו כי הלא אני הוא הגורם לזה, כי אני הוא המסך המבדיל ביניהם ואני גורם יסורים להמלך ולהבן מלך.

ונתיישב השר בדעתו, מסתמא בודאי יש איזה תחבולה שיוכל להתפייס הבן מלך עם המלך, כי בודאי לא יעשה המלך דבר כזה שיהיו לבנו יסורים תמיד שלא יוכל לבוא לפניו תמיד, וגם להמלך בעצמו יש גם-כן יסורים. על-כן נתיישב זה השר בודאי זה הדבר אינו תלוי אלא בי שאני בעצמי אלך אל המלך לבקש בעד הבן מלך שימחל לו עוד ויקרב אותו לפניו. וכך עשה השר, והלך להמלך וספר להמלך גודל תשוקתו שיש להבן מלך, וביקש מהמלך שימחל לו. ותכף נתרצה המלך ולקח הבן מלך והחזירו למקומו הראשון.

והנמשל מובן ממילא, כשיש לו לחברו חס ושלוש איזה יסורים - הן בגשמיות הן ברוחניות - צריך כי אם לומר שזאת בודאי על ידי, על ידי עוונותי, ואני הוא המסך המבדיל בין המלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא ובין העולם. כי הקדוש-ברוך-הוא רוצה תמיד להשפיע כל טוב לבניו, אך אני, היינו עוונותי, הם המסך המבדיל לזה. והעיקר העצה לזה שאני בעצמי אבקש להמלך בעד חברי, ובודאי לא יהיה לו גדלות, כי עיקר הגדלות מה שאחד מתגאה על חברו היא שיש לו מעלה יתרה מה שאין בחברו, אבל כשיחשוב מה שאין בחברו המעלה זו - הן בגשמיות הן ברוחניות - היא רק מחמת שאני המסך המבדיל בינו ובין הקדוש-ברוך-הוא שרוצה להשפיע תמיד כל טובו, בודאי לא יהיה לו גדלות, אדרבא על-ידי-זה ישבר גאוותו ויזכה לעונה באמת ...

אכילה

[מספר אוצר הידיאה - אכילה - קמ"ג]

על-ידי שאין נוהרין מפת-עכו"ם ובשולי-עכו"ם ויין-נסך, על-ידי- זה מתגבר בחינת סטרא דעשו - שהוא בחינת מזונא דגופא כנ"ל - ונחלש מזונא דנשמתא ונפגם הדעת, עד שהסטרא-אחרא יונקת ממנו, ועל-ידי-זה מתגבר תאוות ניאוף וזוהמת הנחש, שהוא אמונות כזביות ועבודה זרה, רחמנא לצלן. וזה מרומז בדברי רבותינו ז"ל: גזרו על פתן ושמן משום יינן, ועל יינן משום בנותיהם, ועל בנותיהן משום דבר אחר, היינו עבודה זרה; ועל-כן נקרא יין-נסך, על שם: **כי נסך ה' עליהם רוח תרדמה**, שהוא בלבול המדמה, שעל-ידי-זה באין אמונות כזביות.

צדיק

[מספר אוצר הידיאה - צדיק - רכ"ו]

אותם שזכו להתקרב להצדיק האמת - שהוא בחינת הראש בית - ולהכלל בתוך הבית דקדושה שלו, הם בבחינת אותם שהיו מוקפים במדבר בהקף ענני כבוד.

מכתב

[מספר א"י הנוחל ב' - מכתב רפ"ד]

... שזכה להיות עבד נאמן אצל הצדיק האמת שמגלה אלקותו עין בעין לכל באי עולם, ושואב מימי חכמתו לרוות צמאונו ולהשקות בהם נפשות ישראל היקרים המסולאים בפז ומתגוללים בראש כל חוצות ואין איש מאסף אותם הביתה. ושואב מימי תורתו לרוות צימאון נפשו, ולבו כוסף ובווער כנחלי אש, להשקות בהם נפשות ישראל המתגוללים בחוצות, ואין איש אשר מאסף אותם הביתה. כי הצדיק האמת הוא עיקר הרפואה וההצלה מכל מיני החיצים וסמים ארסיים של המינות ואמונות כזביות, והוא גילה אורות חדשות נפלאות ונראות וכו' שמגלים אלקותו עין בעין וכו'.

עצות

[מספר לקוטי עצות - עינים, א']

❖ על-ידי ראית פני הצדיק, על ידי זה מבטלין עצבות ועצלות ותאוות רעות ותולדותיהן (לקוטי מוהר"ן, סימן ד', ח').

תפילה

[מספר לקוטי תפילות א' - תפילה ד']

ובכן, באתי לפניך, ה' אלקי ואלקי אבותי, בלב נדכה ושפל רוח נשברה, שתחוס ותרחם עלי ועל כל חברתינו ועל כל עמך בית ישראל, ותשלח לנו צדיקי אמת שיהיה להם כח לתקן אותנו להחזיר אותנו בתשובה שלמה ולתקן נפשנו ולכפר עוונותינו. ונוכה ברחמיך וחסדיך הרבים להתקרב לצדיקי אמת ולראות אור פניהם המאירות, ועל ידי זה תזכנו ברחמיך הרבים להציל נפשנו האמללה מן הקוצים ומן

120 אלים

אחים יקרים

" אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס "

תרמו נא למען קיום העלון

בכל סניפי הדואר

מספר חשבון 7-2255-89

עלונים:

067-587032

056-741701

02-5829086

מכתבים:

ת.ד. 27100 ירושלים

שידוכי מצוה:

056-870043 (13:00-16:00)